

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP251/2014/Pan

A Független Rendészeti Panasztestület

297/2014. (XI. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. április 18-án előterjesztett **panaszát** a 2014. november 27-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. április 18-án, faxon terjesztette elő beadványát, amelyet a Testület 2014. április 22-én iktatott. A beadványban a panaszos a következőket adta elő.

A panaszos arról számolt be, hogy 2014. április 4-én az ingatlana előtti autóbejáratot – a panaszos hozzájárulása nélkül - parkolásra használta egy x típusú gépkocsi vezetője. A panaszos ezt 15 óra 50 perckor észlelte, majd várt, hogy a sofőr elmenjen. Mivel ez nem történt meg, 16 óra 16 perckor értesítette a rendőrséget, és intézkedést kért. A rendőrök azonban nem érkeztek meg, ezért 17 óra 39 perckor ismét telefonált, ekkor arról tájékoztatták őt, hogy nem érték el telefonon az autó tulajdonosát.

A panaszos ezt követően tovább várakozott, majd 18 óra 12 perckor ismét telefonált és kérte, hogy menjenek ki hozzá intézkedni. Időközben a vétkes sofőr valahova telefonált, hogy a rendőröknek nem kell menniük, ami érthetetlen volt a panaszos számára. A panaszos 19 óra 6

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

perckor megint hívta a kerületi kapitányságot, mert „a helyzetét már életveszélyesnek ítélte”. Kérte, hogy menjenek intézkedni, de megint csak annyit közöltek vele, hogy várjon. A panaszos 20 óra 27 perckor G.P.-vel beszélt, továbbra is türelmetlenül várta a rendőri intézkedést, de lecsapták a telefont. A BRFK-tól 21 óra 8 perckor F.É. telefonon hívta fel, és azt mondta, hogy járórt küld a helyszínre, akik végül 21 óra 28 perckor érkezett meg.

A panaszos kifogásolja, hogy öt órán át miért nem érkeztek ki a helyszínre a rendőrök.

2) Az előadó testületi tag tanácsadója 2014. április 28-án kelt levelében tájékoztatta a panaszost a Testületre irányadó hatásköri és eljárásjogi rendelkezésekről, nyilatkoztatta a panaszost az áttételre és a közzétételre vonatkozóan, illetve az intézkedéssel kapcsolatban számos pontosító kérdéseket tett fel.

3) A panaszos 2014. május 10-én elfaxolt panasz-kiegészítését 2014. május 12-én iktatta a Testület.

A Testület kérdésére válaszolva a panaszos úgy nyilatkozott, hogy a helyzete azért volt életveszélyes, mert 19 órakor a panaszosnak hajtott a bejelentésben szereplő autó. Ezt az eset után 5 perccel jelentette (először) a rendőrségnek.

Az esettel összefüggésben a rendőrök nem tudtak szabálysértési eljárást lefolytatni, mert mire kiérkeztek, addigra arrébb állt az autó. A panaszos tudomása szerint talán figyelmeztetéssel zárult az intézkedés, de a panaszos nem volt a közvetlen közelben, adatvédelmi okok miatt a rendőrök kb. 10 m-re távolabb beszéltek az autóssal. Az intézkedés 22 óra 10 perckor ért véget.

A panaszos szerint a kiérkező rendőrök – a helyzethez képest – jogszerűen jártak el, tehát a rendőrség 4 órás késését kifogásolja. Azt nem érti, hogy miért csak 21 óra 8 perckor kapták meg az utasítást, hogy a helyszínre jöjjenek.

A panaszos a Testület kérdésére úgy nyilatkozott, hogy hozzájárul az ügy áttételéhez, valamint az állásfoglalás anonimizált formában történő közzétételéhez. A panasz-kiegészítést úgy zárta a panaszos, hogy az ügyvel kapcsolatban bejelentést tett a BRFK Panaszirodáján is, nem tudja pontosan, hogy az a vizsgálat mire terjed ki (közúti veszélyeztetés, könnyű testi sértés, késés), de kéri a Testület vizsgálatát is.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervektől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A panaszos szempontjából a következők relevánsak.

1) A BRFK x Rendőrkapitányságának (továbbiakban együtt: illetékes rendőrkapitányság) vezetője 2014. május 21-én kelt levelében az előadó testületi tag az intézkedéssel összefüggő kérdéseit megválaszolva a következő tájékoztatást adta.

A panaszbejelentésben megjelölt helyen és időben 2014. április 4-én 21 óra 30 perckor az illetékes rendőrkapitányság állományába tartozó Cs. M. r. őrmester és B. K. pr. r. őrmester

intézkedett, az ügyben igazoltatást hajtottak végre, amelyről jelentést készítettek. Egyéb rendőri intézkedésre nem került sor.

A bejelentésről hangfelvétel nem áll rendelkezésre. Az ügy előadója és K. F. a BRFK rendszergazdája visszahallgatta az illetékes rendőrkapitányság szolgálatirányító telefonjára bekötött rögzítő eszközt, azonban azon az üggyel összefüggésbe hozható beszélgetés nem volt rögzítve. Az intézkedés napján 19 óra 32 perckor egy ismeretlen nő telefonált, és érdeklődött az éjszakás állomány felől, azonban címet nem említett.

A Testület adatkérésében szereplő kérdésekkel kapcsolatban a kapitányságvezető a következő tájékoztatást adta.

- Az ügyeletes tiszt és a név szerint megjelölt személyek a BRFK állományába tartoznak. Sem a segélyhívó, sem a városi szám nincs bekötve a kerületi rendőrkapitányságra, ennek megfelelően a bejelentővel közvetlenül a rendőrkapitányság állományába tartozó személy nem beszélhetett.

- Az intézkedésről készült jelentés alapján megállapítható, hogy a rendőrök 2014. április 04-én 21 óra 30 perckor érkeztek ki a helyszínre. Cs. M. r. őrmester (járőrvezető) szóbeli meghallgatása során elmondta, hogy emlékei alapján kb. 10 perccel korábban kapta az utasítást, hogy vonuljon a helyszínre. Az intézkedés kb. 50 percig tartott, mert elmondása szerint a bejelentőnek több tényt és a megállapítást több alkalommal is el kellett magyaráznia. Az intézkedéséről jelentést készült. A panaszos feldúlt állapotban volt, szerinte a szabálytalan parkolás (az ő mozgásának akadályozása miatt) bűncselekmény volt, továbbá magyarázatot követelt tőlük több alkalommal is a kiérkezés késlekedése miatt.

- Az esettel összefüggésben büntető-, szabálysértési eljárás nem indult.

- A panasz szempontjából releváns információként közli a tájékoztatás, hogy a panaszbejelentő a lakcímében szereplő helyszínre rendszeresen kér rendőri intézkedést a közlekedését akadályozó gépjárművek miatt. A Robotzsaru Neo rendszerben a címhez és a bejelentőhöz 23 db adattartalom található. A korábbiakban írásos feljelentések is készültek öt személlyel szemben, valamennyi a panaszos bejelentése nyomán. A panaszbejelentésben szereplő személygépkocsival és annak tulajdonosával szemben utoljára 2013. szeptember 20-án intézkedett a BRFK x Rendőrkapitányságának állománya, szintén a panaszos feljelentése alapján. (Az átírat valamennyi feljelentésnek a számát rögzíti.)

2) A rendőri iratcsomag részét képezte a BRFK x számú, 2014. április 04-ei küldési leírás is.

A küldés leírása rögzíti, hogy a panaszos a x telefonszámról a 107-es segélyhívón tett bejelentést a BRFK ügyeletére 16 óra 19 perckor, miszerint x számnál az y forgalmi rendszámú, z típusú személygépkocsi elállta a kocsit elhajtóját. A panaszos szerint a kocsit sötét szűrte, nem látja a tulajdonost, és azt sem tudja, hogy az autó kié.

A munkanapló rögzíti, hogy 16 óra 19 perckor nincs küldhető járőr. A cím érkezésekor ugyanis x és y is baleseti helyszínen jegyzőkönyvet vett fel, illetve az x járőr – mivel az SZ. téren reggel 6 órától este 18 óráig – posztolt, nem volt küldhető a panaszos címére.

A nyilvántartás alapján a személygépkocsi tulajdonosát (B. Á., kerületi lakos) felderítették, de többszöri próbálkozás után sem érték el telefonon. A munka napló rögzíti, hogy az útnak indított járőrt visszafordították, családi botrány miatt. (A napló rögzíti a hivatkozott esemény számát, valamint mellékelték az erre vonatkozó naplót is, amelyet a Testület a későbbiekben ismertet.)

A napló szerint tudakozón keresztül kísérletet tettek az akadályozó gépkocsi tulajdonos lakcíme, valamint tartózkodási helye szerinti szomszédok felkutatására: F. Sz. nem vette fel a telefont, H. F. felvette a telefont, de nem tudta megmondani, hogy a gépkocsi tulajdonos hol lakhat, és telefonszámot sem tudott hozzá adni.

(A napló konkrétan rögzíti az egyes telefonszámokat, azonban a Testület ezek ismertetésétől az anonimizálási útmutatóban foglalt szempontok miatt eltekint.)

A fenti módszerrel kapott további telefonszám sem vezetett eredményre, illetve a tulajdonos édesanyjához sem tudtak telefonszámot keríteni. (A napló szerint 18 óra 10 körül az egyik telefonszámon ugyan felvette egy hölgy a telefont, és elmondta, hogy ismeri a gépkocsi tulajdonosának szüleit, azonban átveréstől tartva nem akarta megadni a telefonszámukat, azonban közölte, hogy megpróbálja őket elérni.) 18 óra 33 perckor a bejelentő *(a Testület megítélése szerint elírás történhetett; a panaszbeadvány tartalma miatt arra lehet következtetni, hogy a napló rögzítője valójában arra a személyre utalhatott, aki az előzőekben átveréstől tartva nem akart telefonszámot megadni, de felajánlotta a segítségét)* közölte, hogy sikerült felvennie a kapcsolatot a tulajdonos szüleivel, akik értesítették lányukat, hogy álljon el a kocsival. A naplót írónak 18 óra 35 perckor sikerült felvennie a kapcsolatot valakivel, a mondatban azonban nem szerepel alany.

18 óra 45 perckor a címet átvették K. G. r. őrmestertől.

19 óra után a gépjármű tulajdonosa telefonált be, hogy szülei keresték telefonon a fenti ügy miatt, és közölte, hogy elállt a fenti cím előtt. 20 óra 35 perckor a bejelentő felháborodottan telefonált, hogy a járőr még mindig nem érkezett ki, és őt elütötte a gépjármű tulajdonosa, mivel ő a gépjárműve mögé állt, hogy visszatartsa, attól, hogy elálljon onnan, amíg ki nem érkezik a rendőr. A kérdésre, hogy keletkezett-e sérülése, vagy kér-e mentőt, nem felelt, csak hóböngött tovább. A hívást fogadó fél közölte, hogy amint lesz küldhető járőr, küldik a címre, de ezt a bejelentő nem volt hajlandó megérteni, csak felírta a hívását fogadó fél nevét, hogy rögzítse, ki nem intézkedik az ügyben. Az ügyben a nappalos ügyeletes azt a tájékoztatást adta a naplót rögzítő személynek, hogy a panaszosnak nincs is gépkocsija, de rendszeresen tesz hasonló tartalmú bejelentést, holott nincs is mivel kiállnia a kocsifelhajtóról.

21 óra 5 perckor a címet átvették G. P. r. őrmestertől.

A naplót rögzítő ezután felhívta a bejelentőt, hogy érdeklődjön arról, hogy mi történt. A panaszos elmondta, hogy ellene birtokháborítást követett el a szomszéd, ami már nem az első eset. Közölte, hogy a szomszéd felbontatta a kapukijárat előtt a burkolatot, és így nem tud kiállni. Elmondta a panaszos azt is, hogy engedélye sincs erre a szomszédnak. A naplót rögzítő fél ekkor közölte vele, hogy küldik az éjszakai járőrt.

A napló rögzíti továbbá a helyzet státuszát (lezárva), továbbá az elintézés típusát (adatgyűjtés, egyéb, igazoltatás, jelentés).

3) Az illetékes rendőrkapitányság Rendészeti Osztályán az intézkedő rendőrök 2014. április 4-én a következő tartalommal tettek jelentést.

A járőrvezető CS. M. r. őrmester rögzíti, hogy az intézkedés napján 19 órától másnap 7 óráig látott el gépkocsizó járőrszolgálatot B. K. r. őrmesterrel.

A szolgálat teljesítése alatt 21 óra 30 perckor B. központ utasítására megjelent a panaszos lakcímén, mivel onnan szabálytalanul parkoló személygépkocsiról érkezett bejelentés.

A kérészt követően felvették a kapcsolatot a panaszossal, aki a járőrvezető kérdésére elmondta, hogy 16 óra körüli időben megkísérelte elhagyni az ingatlanját, azonban nem fért el, mivel az útburkolat gázvezetés miatt fel volt szedve, így félig a járdán, félig az úttesten szeretett volna távozni. A járdán parkoló autó miatt azonban ezt nem tudta végrehajtani, ezért értesítette a rendőrséget. Elmondta, hogy ez már nem az első alkalom volt, de a gépjármű vezetője érdektelen választ adott neki, illetve közölte, hogy őt nem érdekli a szomszédja problémája.

A rendőrök értesítették az érintett személygépkocsi tulajdonosát, B. Á-t, aki a helyszínre érkezett. Elmondta, hogy valóban félig a járdán parkolt, de mikor a panaszos megkérte őt, hogy álljon el, mert akadályozza a kihajtásban, akkor ő eleget tett a kérésének, és eltávozott a fent említett helyről.

A helyszínen mindkét felet nyilatkoztatták, és közölték, hogy tekintettel lesznek egymásra, és B. Á. pedig biztosította a rendőröket arról, hogy többször nem fog a fent említett helyen parkolni.

A jelentés rögzíti, hogy a bejelentésben megadott címen szabálysértést, illetve bűncselekményt nem észleltek. A fenti személyeket, valamint a megadott járművet a KIR-ben ellenőrizték, amelyben nem szerepeltek. A helyszínen biztonsági kamera rendszer nincsen kiépítve, valamint a tanúkutatás nem vezetett eredményre.

A járőrvezető a történetről jelentett a központnak, ahonnan azt az utasítást kapta, hogy az esetről készítsen jelentést, majd a központ engedélyével távozott a helyszínről.

4) Az illetékes rendőrkapitányság vezetője 2014. május 19-én kelt végzésével a panaszos bejelentése alapján megindult közigazgatási eljárást – a Testület eljárásának befejezéséig és értesítésének kézhezvételéig – felfüggesztette.

5) A rendőrség mellékelte a panaszos egy korábbi, ugyanilyen tárgyú bejelentésével kapcsolatos rendőri jelentés egy példányát. A jelentés 2013. szeptember 20-án kelt, szintén a panaszos lakhelye szerint illetékes rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök (K. A. r. őrmester és Sz. D. r. őrmester) intézkedtek.

A jelentés szerint panaszos 8 óra 15 perckor tett bejelentést a rendőrségen a kapubejárója előtt szabálytalanul parkoló autó miatt. A rendőrök 8 óra 42 perckor kiérkeztek, és a panaszos a feltett kérdésre elmondta, hogy az utcában rendszeresen szabálytalanul parkolnak a gépkocsik: az adott napon 8 óra 15 perckor észlelte, hogy az ingatlanja elé eső ki- és bejárást

akadályozva parkol egy gépjármű. Az incidens a panaszos álláspontja szerint birtokháborításnak minősül, mivel az ingatlan rendeletetés szerű használatát akadályozza.

Az intézkedés közben megérkezett a helyszínre a bejelentésben megjelölt autó sofőrje, aki elmondta, hogy reggel sietett, nem vette észre, hogy elállja a kapubejáráshoz vezető utat, és rögtön félreáll. A rendőrök jelenlétében a sofőr valóban odébb állt a járművével. A panaszos közölte, hogy mindenképpen feljelenti a sofőrt, éppen azért, hogy megakadályozza a jövőbeni parkolásokat. A panaszos közölte, hogy több fényképfelvételt is készített a parkoló kocsiról.

(A panaszos közölte azt is, hogy álláspontja szerint további két autó is szabálytalanul parkol a járdán. Az egyik a jelen állásfoglalásban szereplő bejelentés tárgyát képező y típusú gépkocsi. Az intézkedés közben a helyszínre érkezett a panaszos által megjelölt két jármű tulajdonosa is. Az egyikük, V. L. közölte a rendőrökkel, hogy ő szabályosan parkol x szám kapuja alatt, a saját beállójában, és ott egyik lakó gépjárművel történő közlekedését sem akadályozza. Elmondta a sofőr azt is, hogy a panaszos már többször feljelentette az utcában lakókat. A rendőri jelentés rögzíti, hogy a panaszos állításával ellentétben a jármű nem parkolt a járdán. A másik jármű tulajdonosa, B. Á. (aki egyben a jelenlegi panasszal érintett autó tulajdonosa) is megjelent a helyszínen az intézkedés alatt, és elmondta, hogy valóban odaparkolt a kerítés mellé. A rendőri jelentés rögzíti, hogy a gépkocsi nem állt el kapu kijáratot, nem parkolt járdán, és sem más gépjármű, sem a gyalogosok közlekedését nem akadályozta.)

A rendőrök a szabálytalanul parkoló autó sofőrjét figyelmeztetésben részesítették. A jelentés szerint a panaszos több kérdésre is zavaros választ adott. A rendőrök nyilatkoztatták arra, hogy az érintett jármű akadályozta-e őt abban, hogy az ingatlanról kihajtson, a panaszos először nemmel, majd igennel felelt. A panaszos elmondta, hogy emiatt egy 8 órakor kezdődő előadást elmulasztott, amelyet így át kellett szerveznie 15 órára. A kérdésre, hogy miért 8 óra 15 perckor indult el a 8 órakor kezdődő előadásra, először nem válaszolt, majd közölte, hogy nem is pontosan 8 órára kellett mennie, csak 8 óra körül.

A rendőrök a szükséges felvilágosításokat megadták a feleknek, adataikat ellenőrizték a nyilvántartásban, majd az ügyeletes utasítására jelentést készítettek az intézkedésről.

6) A BRFK TIK állománya tartozó M.L. r. alezredes a következő tartalommal tett jelentést a BRFK TIK vezetőjének. (A Testület kizárólag az új információkat rögzíti.)

A panaszos 2014. április 4-én 16 óra 19 perckor a BRFK y kerületi Rendőrkapitányság városi számára tett hívását a BRFK TIK segélyhívója fogadta. A bejelentést rögzítették, majd elektronikusan továbbították, K. G. r. őrmesternek. A bejelentés idején szolgálatot teljesítő járőrök a korábbiakban már hivatkozott okokból nem voltak küldhetőek.

Az egyik járőrt a baleseti jegyzőkönyv felvételének befejezését követően az irányító 18 óra 9 perckor átküldte a panaszos címére, azonban érkezett egy másik bejelentés a x szám alól, mely szerint egy ittas férfi az édesanyjának a lakásába erőszakos módon próbál behatolni, ezért az irányító 18 óra 12 perckor a járőrt átirányította ide.

A gépkocsi rendszáma alapján K. G. őrmester a tulajdonost (B.Á.) több ízben is próbálta elérni telefonon, azonban nem járt sikerrel, végül a tulajdonos az édesanyja által lett értesítve a különböző adatgyűjtések után.

18 óra 30 perckor telefonált B. Á. és közölte K. G. r. őrmesterrel, hogy odament a gépkocsijához – amely meglátása szerint nem parkolt szabálytalanul és a kijáratot sem állta el – és onnan szeretett volna elállni, azonban ott tartózkodott a panaszos, aki a gépkocsija mögé állt és nem engedte, hogy onnan elhajtson. A tulajdonos azt is közölte, hogy amint lehetősége lesz, akkor elmegy onnan a gépkocsijával, így szerinte sürgősen odamennie a járőröknek. K. G. r. őrmester kérte, hogy amint ez megtörténik, akkor értesítse őt telefonon. Az értesítés 19 óra 13 perckor megtörtént, B. Á. értesítette a BRFK TIK segélyhívó központját, elmondta, hogy el tudott állni a gépjárművével.

20 óra 25 perckor a panaszos ismételten telefonált a BRFK TIK segélyhívójára, melyet G. P. r. törzsőrmester fogadott. A panaszos sérelmezte, hogy miért nem érkeztek még ki a járőrök, valamint azt is közölte, hogy már nincs a helyszínen a gépkocsi, annak vezetője onnan úgy ment el, hogy őt elütötte. P. P. r. törzsőrmester megkérdezte tőle, hogy sérülése keletkezett-e, az milyen jellegű, és hogy mentőt küldjön-e. A sérülésre vonatkozóan a panaszos nem nyilatkozott, azt közölte, hogy amikor a gépkocsi vezetője elindult, akkor a kocsival őt eltolta, továbbá elmondta, hogy ő azért állt a gépkocsi mögé, mert neki joga van ahhoz, hogy megakadályozza annak elindulását, amíg a rendőrök kiérkeznek. G.P. r. főtörzsőrmester közölte, hogy a bejelentésekre időrendi, illetve fontossági sorrendben kell reagálni, valamint azt, hogy amint tud, éjszakai járőr megy a helyszínre. Köztük folyamatos volt a kommunikáció, a r. törzsőrmester nem csapta le a telefont, a beszélgetés végén elkészönt a panaszostól és bontotta a vonalat.

Az illetékes rendőrkapitányság járőrei a kiérkezésüket követően felvették a kapcsolatot a bejelentővel, majd a régiós irányítót arról tájékoztatták, hogy a szükséges felvilágosításban részesítették, jelentést fognak készíteni. Életveszélyes helyzet nem volt megállapítható.

Az osztályvezető azzal zárja megállapításait, hogy a régió ügyeletesi szakszerűen jártak el, ezért fegyelmi felelősség nem állapítható meg.

7) A BRFK TIK által említett, panaszos címéről történő visszafordítás oka az x. számú küldés volt. A munka napló szerint bejelentés érkezett 18 óra 12 perckor y szám alól, mely szerint a bejelentőhöz visszatért az ittas fia, veri az ajtót és az ablakot, és a bejelentő nagyon fél. A küldés lezárásban az olvasható, hogy a járőrök kiérkeztek a helyszínre, azonban a férfi addigra elhagyta a helyszínt. Jelentés készült az esetről.

8) A BRFK vezető technikusa által felvett jegyzőkönyv szerint a 2014. május 21-én történt visszahallgatás alapján a keresett témában 21 felvétellel rendelkeznek a megadott idő intervallumban.

A felvételeket CD lemezen mellékeltek, amelyen a következők hallhatóak. A panaszbeadványban megjelölt pontos óra perchez képest adódnak kis eltérések, azonban ezek minimálisak, és az események menete rekonstruálható, annyi bizonyosan megállapítható, hogy a felvételek alátámasztják a munkanaplót.

A Testület azon beszélgetések részleteit emeli ki, amelyek egyrésről a panaszügy szempontjából relevánsak, illetve amelyek alátámaszthatják bármelyik fél álláspontját.

a) A panaszos első bejelentését 16 óra 20 perckor tette meg. A hívást a segélyhívó fogadta, amely tény meglepte a panaszost, mivel szándéka szerint a BRFK y kerületi Rendőrkapitányságával akarta felvenni a kapcsolatot. A panaszos a hívást fogadó fél

kérdésére elmondja, hogy elállták az autókijáratát. Az adatok egyeztetését követően (lakcím, név, telefonszám) a hívást fogadó fél megkérdezi, hogy még mindig ott áll-e az autó, a panaszos elmegy megnézni az autó rendszámát, illetve ellenőrizni, hogy ott áll-e még az autó. A panaszos elmondja, hogy még ott tartózkodik az gépjármű, bediktálja a rendszámot, az autó típusát, színét. A hívás fogadó kérdésére, mely szerint régóta ott parkol-e a gépjármű, a panaszos elmondja, hogy igen, fél órája és neki el kéne mennie. Valamint közli a tényt, hogy 15 óra 50 perckor lefényképezte a kocsit.

b) A következő beszélgetésen a panaszos hívását K. G. r. őrmester irányító fogadta, 17 óra 35 perckor. A panaszos elmondja, hogy *jó egy órája* kért intézkedést a lakcímére, mivel onnan nem tud kimenni egy útfelbontás, valamint egy utat elzáró autó miatt. Az irányító elmondja, hogy próbálta már a tulajdonost kiértesíteni, azonban nem járt sikerrel, a járőrök pedig tudnak a címről, de balesetnél vannak. A panaszos elmondja, hogy neki két órája el ellene mennie és megkérdezi, hogy ilyenkor mit lehet csinálni. Az irányító elmondja, hogy a rendőrök elszállítatni nem tudják a gépjárművet, mert ezt csak akkor teheti meg, ha az autót bűncselekmény éri, elszállítatni a közterület-felügyelet tudná, azonban kérdéses, hogy 17 óra 45 perckor mennyire elérhetőek. A panaszos elmondja, hogy mindenképpen kéne valamit csinálni, mivel ez olyan fokú jogsértés, amit ő nem köteles eltűrni. Az irányító tájékoztatja, hogy annyit tehet csak, hogy amint végeznek a járőrök, odamennek és megnézik ezt az autót, a helyszínen megpróbálják kiértesíteni az autó tulajdonosát, azonban arrébb tolni nem tudják az autót. A legsúlyosabb eszköz, ami rendelkezésükre áll, hogy megbírságozzák az autót, de eltolni nem áll módjukban. A panaszos újra elmondja, hogy valamit csinálni kell, mert az nem létezik, hogy neki ezt tűrnie kell. Az irányító megnyugtatóan elmondja, hogy megoldják mindenképpen a helyzetet, majd a panaszos visszakérdez, hogy vagy neki kellene valamit csinálnia, hogy bűncselekmény legyen? Ezt a felvetést az irányító egyértelműen elutasítja. A panaszos erre ingerülten közli, hogy akkor várja a rendőrséget, hogy tegyenek valamit. Az irányító elismétli, hogy mennek a járőrök, amire a panaszos még ingerültebben közli, hogy *már két órája vár*. Az irányító elismétli, hogy sajnos a balesetknél nem lehet előre tudni, hogy mikor végeznek. Újra elhangzik az, hogy a panaszos két órája vár türelmetlenül, illetve az is, hogy a járőrök menni fognak. Ezt követően a felek elbúcsúznak egymástól és bontják a vonalat.

c) Az ezt követő file-ok a tudakozó és az irányító közötti beszélgetéseket tartalmazzák, amikor a r. őrmester adatgyűjtést végez annak érdekében, hogy az érintett gépjármű tulajdonosát valamilyen módon értesíthesse. A r. őrmester a lakcím és a rendelkezésre álló több tartózkodási cím szerinti szomszédok elérhetőségeit kutatta. A hangfelvétel alátámasztja azt, hogy valóban volt olyan szomszéd, akit elért, azonban annyit közöltek vele, hogy az autó tulajdonosa már nem lakik ott. Az is megerősítést nyert, hogy az egyik személy, akit elért, valóban nem adta meg az autó tulajdonos édesapjának számát, azonban végül felhívta őt, illetőleg a tulajdonos édesanyjához személyesen átment és erről a r. őrmester kérésének megfelelően visszajelzett neki, 18 óra 29 perckor.

d) A legközelebbi beszélgetésben 18 óra 31 perckor K. G. r. őrmester eléri az autó tulajdonosát, B. Á.-t. Rövid félreértés után (a tulajdonos B. Á. azt hiszi, hogy a járőr megérkezett a helyszínre, személyesen) a r. őrmester tájékoztatja, hogy azért hívja, miszerint bejelentést kaptak a panaszostól, hogy elállja a kijáratát. B.Á. elmondja, hogy tud róla és volt már ott, szeretett volna elállni, azonban a panaszos ezt megakadályozta, csak ordít vele és azt mondta, hogy várják meg a rendőröket, így most őket várják, ezért hitte, hogy megérkeztek a járőrök. Az irányító elmondja, hogy erről az incidensről nem tudnak, de korábban már többször próbálta őt elérni. B. Á. elmondta, hogy dolgozott, nem tudta felvenni a telefont és a telefon nem jelzett ki számot, ezért nem tudta visszahívni. B. Á. a r. őrmester segítségét kéri,

hogy mi tévő legyen. B. Á. újra elmondja, hogy nem engedi őt elmenni a panaszos, illetve azt is, hogy szerinte nem parkol sem szabálytalanul, sem a kijárat útjában, ugyanakkor, ha a panaszos szerint ez így van, ő megteszi, hogy odébb áll, azonban ezt nem engedi neki, mert a panaszos azt hajtogatja, hogy a rendőrségre vár. Az irányító elmondja, hogy nem tudja, hogy ebben az esetben mit csináljanak, hiszen ő tájékoztatta a panaszost, hogy a rendőrök nem jogosultak odébb tenni a kocsit és amennyiben a probléma megszűnik (tulajdonos kiértésítésével és a járművel történő elállással), felesleges a járőröknek kimenniük, hisz a bejelentés tárgya ez volt, és ezt el is mondta a panaszosnak. A r. őrmester elmondja, hogy továbbra is várakozzanak, és amint lesz szabad járőr, akkor megy, azonban ennek idejét nem tudja megbecsülni. B. Á. elmondja, hogy akkor megpróbál elállni megint. Az irányító elmondja, hogy közölje a panaszossal, hogy nem tarthatja vissza őt, ilyet nem áll jogában megtenni. B. Á. elmondja, hogy a panaszos az autója mögé állt, és úgy nyilván nem indul el, mert nem akarja, hogy baja essen. Abban maradnak, hogy a tulajdonos megpróbál elállni és visszatelefonál a 107-re, hogy sikerrel járt-e, és ennek fényében tudják megállapítani a továbbiakat.

e) Egy másik telefonhívás azt rögzíti, ahogy a tulajdonos 19 óra 7 perckor visszajelent a segélyhívónak, hogy sikerült megoldani a problémát, elállt a kapu beállóból, ezért a járőröknek szükségtelen kijönnie. B. Á. újra elmondja, hogy eddig sem állt rossz helyen, de most már végképp nem zavarja a panaszost, mert elállt onnan. Azt is elmondja, hogy ő is és a panaszos is bement a házba.

f) Az előző pontban ismertetett beszélgetéshez kapcsolódik az a beszélgetés 19 óra 13 perckor, ami két rendőrnő között zajlik, ugyanis az előbbi hívást fogadó fél tájékoztatja (feltehetően az irányítót) a beszélgetés tartalmáról, és megkérdezi, hogy az adatlapot átküldje, vagy tájékoztatásba rakja. A másik fél megerősíti, hogy „tegye tájékoztatásba”.

g) A felvételek közt szerepelt egy olyan két rendőr kolléga közti beszélgetés 19 óra után pár perccel, amelyen egy férfi keresi az irányítót, hogy érdeklődjön a panaszos bejelentésének állapotáról. Elmondása szerint a panaszos „leszedte a fejét, majdnem ordibált vele”, hogy hol vannak már a járőrök. Az irányító elmondja, hogy ő úgy vette át a címet, a nappali kolléga tájékoztatása szerint a gépjármű tulajdonosa a helyszínen járt, azonban a panaszos nem engedi elállni, visszatartja a kocsit azzal, hogy mögé állt. A férfi elmondja, hogy a panaszos állítása szerint a tulajdonos neki tolatott a lábának. A nő elmondja, hogy biztosan akkor, amikor próbált elállni, elismétli az eddig ismertetett tényeket, majd elmondja, hogy tudomásuk szerint a panaszosnak amúgy nincsen gépjárműve, amivel kiállna, azonban rendszeresen tesz ilyen bejelentéseket, mi több, egy ugyanilyen esettel összefüggésben már panaszt emelt a nappalos irányítóval szemben. A nő elmondja, hogy továbbra sincsen küldhető járőr, így várnia kell; egyszer már útnak indítottak egy járőrt, de ő vissza lett fordítva, és éjszakás kolléga még egyelőre nincsen. A beszélgetést azzal zárják, hogy várni kell, majd elbúcsúznak és leteszik a telefont.

h) A 20 óra 25 perckor kezdődő felvételen a panaszos elmondja az illetékes irányítóknak, hogy 16 óra 20 perckor kért szabálysértési intézkedést a lakcímére, és sehol nincsenek a rendőrök, hiába kért többször intézkedést. Az irányító megkérdezi, hogy milyen ügyben, a panaszos elmondja, hogy nem tudott kimenni az ingatlanjából, mert állt ott egy autó. A kérdésre, hogy gépjárművel kívánt-e távozni, a panaszos igennel felel, és elmondja, hogy a

kijáratot egy autó és egy útfelbontás állta el. Az irányító elmondja, hogy feltételezi, hogy a rossz járda miatti útburkolati javítás az önkormányzat hatáskörébe tartozik. A panaszos ezt tagadja, elmondja, hogy ez nem arról szól, majd elismétli, hogy többször kérte a rendőrséget, de össze-vissza kapcsolgatják a hívását. A panaszos elmondja, hogy a várakozás alatt előkerült az autó sofőrje és még valaki, megoldották okosan, hogy erőszakkal elűtötték őt, miközben ő a rendőrökre várt. A panaszos elmondja, hogy ezt is bejelentette 19 óra körül. Az irányító elmondja, hogy tud az esetről, de időközben olyan bejelentést kaptak, hogy az autó tulajdonosa eltávozott a helyszínről. A panaszos felháborodottan kérdezi, hogy ki adott ilyen bejelentést, amire az irányító elmondja, hogy a tulajdonos, aki ki lett értesítve a rendőrség által, hogy álljon el a kijárat előtt. A panaszos megkérdezi, hogy azt nem mondta a tulajdonos, hogy közben elűtötte őt? Az irányító nemmel való válaszára a panaszosan cinikusan annyit mond, hogy „hm, azt kihagyta”. Az irányító visszakérdez, hogy milyen sérülése keletkezett a panaszosnak, mert küldi akkor a mentőt. A panaszos azonban nem válaszol a kérdésre, elmondja, hogy a tulajdonos testi kényszerrel alkalmazott, kényszerítette őt, az autójával eltolta őt. Az irányító megkérdezi, hogy hogyan lehetséges ez, netán az autó elé állt? A panaszos ezt megerősíti, hogy az autó mögé állt és azzal indokolja, hogy joga van visszatartani az autót. Az irányító elmondja, hogy nincsen joga ehhez, a panaszos azonban kitar álláspontja mellett, szerinte tulajdon elleni szabálysértés miatt joga van visszatartani a gépjárművet, hogy lefolytathassa a polgári perét. Az irányító tájékoztatja, hogy polgári perekben a bíróság dönt, ott folytatják le az eljárást, forduljon akkor bírósághoz. A panaszos ingerülten közbevág, hogy tehát akkor a gépkocsi tulajdonosa telefonált, hogy ne jöjjenek ki. Az irányító magyarázza, hogy nem, csupán a tulajdonos bejelentést tett arról, hogy a rendőrség kiértesítésének megfelelően elállt onnan, a tulajdonost pedig azért próbálták elérni, mivel nem volt küldhető, szabad járőr. A panaszos elmondja, hogy szerinte a szabálytalanul parkoló autós birtokháborítást követett el az autójával, mert akadályozza az ingatlanjának megközelítésében. A panaszos ezen a ponton kicsit ingerült hangon kioktatja az irányítót, hogy „ne legyen nagyon okos”, ezt többször is elmondja, majd folytatja, hogy a bíróság már jogerősen el is tiltotta „őket”, hogy ugyanezt csinálják. Az irányító elmondja, hogy akkor forduljon újra bírósághoz, a panaszos erre annyit mond, hogy ehhez meg kell tudnia őket nevezni, és a kitérő rendőr a szabálysértési eljárás lefolytatása során tudja megállapítani a kilétüket. Az irányító elmondja, hogy rendszám alapján is azonosítani lehet a gépjárművet (hiszen a panaszos fényképeket készít a szabálytalanul parkolókról), ekkor a panaszos megint közbevág, hogy ne legyen okosabb, mire a rendőr megkéri, hogy ne sértegesse őt. A panaszos rávágja, hogy de, sértegeti, mert olyanokat akar mondani, ami nem igaz, ne akarja megtéveszteni őt; ő intézkedést kért, amit ezek szerint a rendőrség megtagad tőle. Most már az irányító is ingerülten felel, elmondja, hogy nem tagadták meg az intézkedést, hanem nem volt küldhető járőr, és amint lesz ilyen, akkor mennek a kollégák.

A panaszos továbbra is erősködik, elmondja, hogy már négy órája kért intézkedést, és erőszakoskodnak vele. Az irányító elmondja, hogy sajnálja, de nem volt küldhető szabad nappalos járőr, a panaszos elmondja, hogy ez őt nem érdekli. Az irányító elmondja, hogy továbbra sincsen küldhető járőr, mire a panaszos gúnyosan visszakérdez, hogy akkor az éjszakásoknál talán holnap lesz küldhető járőr? Az irányító tájékoztatja őt, hogy majd lesz, és hogy sajnós volt olyan cím, ami előrébb volt a sorban, ugyanis a bejelentéseket időrendi és fontossági sorrendben intézik. A panaszos kitar amellelt, hogy őt ez nem érdekli. Az irányító erre azt feleli, hogy sajnálja, hogy őt ez nem érdekli, attól ez még így működik, a panaszos közbevág, hogy idáig nem juthatnak el, mert ha a panaszos őt (az irányítót) ütné el, akkor ráhúznának mindent. Az irányító udvariasan elmondja, hogy nem kell odaállni az autó elé, és akkor nem tolatnak neki, mire a panaszos elmondja, hogy neki igenis oda kell állnia, mert ő várja a rendőrt, és a másik fél a szabálysértés helyszínét nem változtathatja meg. Ekkor az

irányító feltételezhetően kezével eltakarja a telefonkagylót, és beszél valakivel és a vonal elnémulását a panaszos akként értékeli, hogy rácsapták a telefont, ennek hangot is ad. Az irányító szól, hogy nem csapta le a telefont, vonalban van továbbra is. A panaszos közben a vele tartózkodó édesanyjának mondja, hogy mit mondtak neki („azt mondta, hogy nem jönnek”). Az irányító itt közbeszól, és elmondja, hogy ő nem azt mondta, hogy nem mennek, hanem azt, hogy amint lesz küldhető járőr, mennek. A panaszos azt mondja, hogy most mondta neki az előbb, hogy a gépkocsi tulajdonosa telefonált, hogy megszűnt a szabálysértés és nem kell, hogy menjenek a rendőrök.

Az irányító megerősíti, hogy igen, ezt mondta, de ő nem mondott olyat, hogy nem fognak menni, csupán annyit mondott, hogy ők jelenleg ezzel az információval rendelkeznek; visszanezta a panaszos lakcímét és látja még (tehát az intézkedést nem zárták le.) A panaszos mondja, hogy azt látja, hiszen látja, hogy senki nem volt kint. Az irányító sokadszorra elismétli, hogy igen, ez azért van, mert nem volt küldhető járőr, de amint végeznek, akkor küldi őket. A panaszos azzal érvel, hogy az irányítót sem érdekelné, hogy nincsen üres mentő, ami elviszi. Az irányító elmondja, hogy nem tud mást mondani, amint lesz küldhető járőr, mennek. A panaszos továbbra is háborog, hogy hány órákor, vagy mikor lesz? Az irányító a kérdés közben megköszöni a hívást, elköszön és lerakja a telefont.

i) A következő hívás időpontja 20 óra 53 perc, ekkor F. É. r. őrmester hívja a panaszost, és érdeklődik a történetekről. A panaszos ekkor az útburkolat felbontásáról kezd beszélni, hogy a frissen betonozott részt elkerítették, és azt mondák neki, hogy a parkoló felé kerüljön majd. A r. őrmester visszakérdez, hogy ki mondta ezt, mire a panaszos azt feleli, hogy senki, majd annyit mond, hogy éppen ezt kellett volna a rendőrségnek kiderítenie, hogy ezt kellett volna kiderítenie a rendőrségnek, neki tudnia kéne, hogy hogyan gondolták, hogy neki biztosítják a kijáratot. A panaszos elmondja, hogy az autó kijárat mellett megállt egy autó, akinek a tulajdonosa abban a társasházban lakik, akivel ő birtokvédelmi vitában áll, és birtokvédelmi pert nyert, mert eltiltották őket attól, hogy a kijárat elé álljanak. A panaszos elmondja, hogy emiatt csak a kikerülő rendőrökkel tudta volna igazolni, hogy ezt a tilalmat megsértették. A panaszos elmondja, hogy ezért ő 15 óra 50 perckor már lefotózta az odaparkoló kocsit, és azt is elmondja, hogy neki 7 órára el kellett volna mennie vidékre, ezért várt egy kicsit, majd 16 óra 20 perckor tett bejelentést a rendőrségre. A panaszos elmondja, hogy az ingatlanának a szabályszerű használatában akadályozták, ketten összejátszottak és elállták az utat, ezzel szabálysértést követtek el, és ő az úgy sértettje. Az irányító visszakérdez, hogy az útburkolatot nem a társasház szedte fel, mire a panaszos állítja, hogy de igen, az ő érdekükben és hiába állította az előző rendőr, nem az önkormányzat szedette fel a rossz minősége miatt, hanem a szomszédos társasház, de nem tudják, hogy milyen engedély alapján, ezért a járőröknek ezt is ki kellene deríteniük. A panaszos újabb információkat közöl, hogy az útburkolat feltörésének oka valamilyen gázbekötés lehet, de nem tudja, hogy milyen engedély alapján, mert a panaszos volt bent az önkormányzatnál, ahol az Építési Osztály az mondta, hogy ők nem rendelkeznek erről információval, tehát nincsen engedély. A panaszos elmondja, hogy ezért is kellene mennie a rendőrnek. A r. őrmester elmondja, hogy most küldi a járőröket. A panaszos ekkor a korábbi sérelmeit mondja el újra, azzal összefüggésben, hogy neki a jogsértő személy kell, és szándékosan félrevezették őt a rendőrségen, ahol azt mondták, hogy a rendszám alapján beazonosíthatják. A panaszos elmondja, hogy neki az kevés, neki az kell, hogy a sofőrrel szemben lefolytassák a szabálysértési eljárást. A r. őrmester újra lemondja, hogy a járőrök most tudnak indulni, negyed óra múlva érnek majd oda. A panaszos miután ezt nyugtázza, elmondja, hogy a szabálysértő úgy hagyta el a helyszínt, hogy eltolta őt az autójával, majd visszatelefonált a rendőrségre, hogy megoldotta a problémát, és a rendőrök azóta sem jönnek. A r. őrmester végül egyeztetni a pontos címet, elmondja, hogy megy a járőr,

a felek elbúcsúznak és bontják a vonalat.

III.

A Rendőrségről szóló tv. 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatójabírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

- a) A fenti hatásköri rendelkezések értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult- szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni; büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni; kártérítést megítélni; az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

A Testület megállapította, hogy a panaszos beadványában kifejezetten részben a rendőrség nyomozó hatóságként végzett munkáját kifogásolta (a panaszos álláspontja szerinti közúti veszélyeztetés kapcsán), amelyre nézve a Testület a fenti jogszabályi rendelkezések következtében nem rendelkezik hatáskörrel. A Testület azt sem jogosult vizsgálni, hogy a panaszbeadványban megjelölt személy követett-e el szabálysértést vagy sem.

A Testület ezért fentiekre nézve hatáskörének hiányát állapította meg, ugyanakkor vizsgálata körébe vonta a rendőrség intézkedési kötelezettségét. (A helyszínen foganatosított intézkedés mibenlétét a Testület nem vizsgálta, mivel a panaszos beadványában hangsúlyozta, hogy a 4 órás késlekedését kifogásolja.)

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a vizsgálat tárgyává tette a rendőrök intézkedési kötelezettségét, valamint azt, hogy ezt a kötelezettséget teljesítették-e.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a rendőrök intézkedési kötelezettségét vonta vizsgálata körébe.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) a 178. pontjában, „Közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése” cím alatt a következőket tartalmazza:

„224. § (1) Aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendeletben (a továbbiakban: KRESZ) meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217–222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

(2) A KRESZ 40–41. §-ának, valamint más megállási, várakozási vagy táblával jelzett behajtási tilalom vagy korlátozás megszegése esetén a közterület-felügyelő is szabhat ki helyszíni bírságot.”

(A KRESZ 217-222. §-ai az ún. kiemelt közlekedési szabálysértéseket tartalmazza, amelyek jelen ügyben nyilván nem merülhettek fel.)

A fenti szabálysértéssel összefüggésben utalni szükséges a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ) 41. § (2) bekezdésére.

„41. § (1) A 40. § rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell a várakozásra is.

(2) Tilos várakozni [a 40. § (5) bekezdésében említettekén túlmenően]:

...

c)²⁵⁷ ahol a jármű az útmenti ingatlanra való behajtást vagy az onnan történő kihajtást – az ingatlannal rendelkezni jogosult hozzájárulása nélkül – akadályozza”

A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy a panaszos 16 óra 20 perc körül telefonon segítséget kért a BRFK TIK-en keresztül amiatt, hogy elállták az autókijáratát.

A Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma felvetette annak a gyanúját, hogy a panaszos sérelmére a fent hivatkozott szabálysértést követték el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

2) A rendőrség 21 óra 30 perckor történő, tehát a bejelentéshez képest mintegy 4 óra 10 perccel később történő kiérkezésével kapcsolatban a következő megállapításokat teszi.

A rendőrség intézkedési kötelezettségét az Rtv. 13. §-a írja elő, melynek értelmében „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.” Az idézett jogszabályhely nem tartalmaz további rendelkezést arra vonatkozóan, hogy ezen kötelezettségnek a rendőr milyen határidőn belül köteles eleget tenni.

A Szolgálati Szabályzat szolgál további támponttal a fenti kérdés megítélésében. A 4. § (3) bekezdése értelmében „a rendőr meghatározott szolgálati feladat végrehajtása során észlelt vagy tudomására jutott kisebb súlyú jogsértő cselekmény esetén a meghatározott szolgálati feladatának teljesítését folytatja, azonban a szolgálati előjárónak történő jelentéssel vagy a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv ügyeletének értesítésével köteles intézkedést kezdeményezni. A rendőr az életet, testi épséget és a

vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető magatartás észlelése esetén köteles intézkedni, azonban az alábbi feladatokat ellátó rendőr az intézkedés végrehajtása helyett intézkedés kezdeményezése érdekében jelentést tesz, ha a szolgálati feladat teljesítésének megszakítása

- a) Magyarország védett vezetői vagy kijelölt létesítményei tekintetében jelentkező személy- vagy objektumvédelmi szolgálati feladat végrehajtásának biztonságát vagy eredményességét,
- b) a terrorelhárítási feladatok végrehajtásának eredményességét,
- c) a rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési tevékenységének eredményességét veszélyeztetné.”

A Testület meglátása szerint a kommunikáció meglehetősen félrecsúszott a két fél között, mivel a panaszos nem értette meg, hogy annak ellenére foglalkoznak az ügyével, hogy jelenleg nem tudnak szabad járőrt küldeni. A szolgálatirányító addig is a rendelkezésére álló módszerek segítségével próbálta megoldani a helyzetet, hogy kiértesítse az érintett gépjármű tulajdonosát. A Testület meglátása szerint, ha valaki azzal a problémával fordul a rendőrséghez, hogy elállták a kocsit beállóját, logikus lépés a helyzet megoldására, hogy egyéb lehetséges intézkedés híján az akadályozó autó tulajdonosát értesítsék, hiszen eredeti bejelentése szerint a panaszos szeretett volna elmenni otthonról. (A szolgálatirányító közölte a panaszossal azt is, hogy egy esetleges rendőri intézkedés esetén, illetve a gépjármű megbírságolása esetén sem áll módjában az autó elszállítása iránt intézkedni, mivel a gépjármű elszállítása abban az esetben lehetséges, ha a gépjármű bűncselekménnyel érintett.)

A hanganyagból egyértelművé vált a Testület előtt az, hogy a panaszos nem elégedett meg azzal, hogy a kapuja kijáróját szabaddá tették, hanem szabálysértési eljárás lefolytatását szeretne volna „kieszközölni”. (Mint utóbbi telefonbeszélgetésekből kiderült, ennek oka az volt, hogy a szomszédos társasházzal szemben birtokháborítási perben meghozott eltiltás megszegését akarta ezzel bizonyítani, aminek érdekében a távozó gépjármű tulajdonosát nem engedte eltávozni a helyszínről. A panaszos álláspontja szerint a jogsértés bizonyításához nem elegendő a fénykép és az autó rendszámának az ismerete, szükséges a sofőr igazoltatása is, emiatt szükséges a rendőri intézkedés). Így, amikor a panaszos meghallotta, hogy az autó tulajdonosa bejelentette a rendőrségnek, hogy a rendőrség kérésére elállt (annak ellenére, hogy szerinte nem állt a kapu bejáróban vagy más szabálytalan helyen), így szerinte felesleges a járőröknek kimennie, a panaszos felhevült állapotában nem vette tudomásul a szolgálatirányító tájékoztatását, mely szerint ezt az információt csupán tény közlésnek tekintették, a lakcíme és bejelentése továbbra is aktív, és amint lesz küldhető járőr, a rendőrök kimennek a helyszínre. A helyzetet (és a panaszos elégedetlenségét) tovább fokozta az a körülmény, hogy a panaszos csak a legutolsó bejelentésben jelezte a rendőrök felé, hogy a rendőröktől egyéb téren is segítséget vár (gázbekötéssel kapcsolatos útfelbontás), nem csupán az autókijáratának akadályozásával összefüggésben.

A Testület meglátása szerint a helyzet megoldása kapcsán a panaszosnak nem keletkezett joga arra, hogy konkrétan előírja a rendőrség számára, hogy mely intézkedés megtételét várja tőle, hiszen a helyzet megoldására teljesen ésszerűnek mutatkozott – a rendőrök kiérkezéséig – a gépjármű tulajdonosának kiértesítése, tekintettel arra, hogy problémája az autókijáratának akadályozására vonatkozott. Megjegyzi a Testület azt is, hogy a fennálló helyzetre tekintettel a körülmények alapos megvizsgálását követően a rendőrség mérlegelési jogkörébe esik annak eldöntése, hogy milyen szankciót választ a (figyelmeztetés, bírság stb.) az elkövetővel szemben, amennyiben valóban megvalósult a fenti idézett szabálysértés, azonban a panaszosnak nincsen jogosultsága e mérlegelést és döntést átvenni.

[A hatáskörére irányadó szabályok értelmében, töretlen gyakorlatának megfelelően a Testület nem foglal állást abban a kérdésben, hogy a panaszos által megjelölt autó szabálysértést valósított meg vagy sem, ugyanakkor a Testület ehelyütt hívja fel a panaszos figyelmét arra a körülményre, hogy amennyiben úgy véli, szabálysértés történt, szabálysértési feljelentését a fényképen tisztán kivehető rendszám megjelölésével anélkül is megteheti a jármű üzemben tartójával szemben, hogy az üzemben tartó igazoltatására sor került volna.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 78. §-a a következőképpen rendelkezik:

(1) A szabálysértési eljárás feljelentés, vagy a szabálysértési hatóság vagy a bíróság hivatali hatáskörében szerzett tudomása, illetve a helyszíni bírság kiszabására jogosult szerv vagy személy általi észlelés alapján indul meg.

(2) A feljelentést szóban vagy írásban bármely személy vagy szerv megteheti. A szóban tett feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni, vagy arról feljegyzést kell készíteni.

(3) A feljelentésnek tartalmaznia kell a feljelentett cselekmény helyének és idejének, továbbá az elkövetés körülményeinek a leírását, a bizonyítási eszközök megjelölését, továbbá, ha az eljárás alá vont személy ismert, a személyi adatait. Ha lehetőség van rá, a bizonyítási eszközöket csatolni kell a feljelentéshez.

A fentiek alapján a szabálysértés elkövetőjének személyét csak akkor kell megjelölni, ha ismert, a feljelentéshez elegendő tehát a rendszámot megjelölni, melynek alapján az üzemben tartó az eljárás során beazonosítható.

A 228/2009. (X. 16.) Korm. rendelet rendelkezései szerint hasonlóképpen: a jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárás során a birtokvita eldöntéséhez szükséges tényállás megállapítása érdekében a jegyző kérelemre bizonyítást folytat le. A bizonyítás a felek kérelme alapján kiterjedhet – egyebek mellett – a birtokos és a birtokháborító személyére is [4. § c)].]

A Testület megjegyzi azt is, hogy álláspontja szerint a rendőrségtől nem várható el, hogy egyéb, jellegüknél fogva nagyobb súlyú bejelentéseket tegyen félre olyan – közvetlen veszéllyel egyértelműen nem járó – szomszédjogi vita érdekében, amelyben a felek évek óta nem jutnak megegyezésre. A Testület meglátása szerint a panaszos egyáltalán nem segédkezett a konfliktus megoldásában, sőt, az akadályoztatás megszüntetését az autó mögé lépve testével hátráltatta, arra hivatkozva, hogy a „tettes nem változtathatja meg a szabálysértés helyszínét”, amely magatartás jogszerűsége erősen megkérdőjelezhető.

A rendőrségi iratokban fellelhető intézkedési lap szerint a rendőrök a bejelentés idejében és azt követően balesetnél helyszíneltek, majd a későbbiekben a panaszos címére kiküldött járőrt visszafordították, mivel súlyosabb bejelentésről érkezett bejelentés a kerületből. A rendőrség ezt a körülményt küldési napló megküldésével is alátámasztotta, mint ahogyan azt is, hogy a várakozás ideje alatt a szolgálatirányító több tucat telefont bonyolított a probléma mielőbbi megoldása érdekében. Az ismertetett hangfelvételek meghallgatását követően kiderült a Testület számára az is, hogy azon körülményről, mely szerint nincsen küldhető szabad járőr, a szolgálatirányítók többször is tájékoztatták a panaszost. A tájékoztatást kitért arra is, hogy az egyes bejelentéseket egyrésztől érkezési, másrésztől fontossági elvek mentén intézik, valamint arra is, hogy amint lesz küldhető járőr, akkor kimennek a panaszos címére.

A Testület nem vonja kétségbe, hogy a bejelentéshez képest eltelt valamivel több, mint négy óra jelentős időtartamnak számít, azonban a Testület ezt nem találta az alapjogsértés felvetéséhez szükséges sérelmet megvalósító késedelemnek, mivel – fentiek szerint – a bejelentés nem súlyos károsodással közvetlenül fenyegető veszélyre vonatkozott, illetve a visszahívások során kiderült, hogy az akadályoztatás már nem állt fent. A rendőrök az arányosság elvének figyelembevételével előbb a súlyosabb bejelentések kapcsán jártak el, majd még a bejelentés napján kivonultak a helyszínre, és megtették az adott helyzetben feltétlenül szükségesnek mutató intézkedést.

A járőrök bejelentés időpontjához képest négy órával később történő, késedelmes kiérkezése kapcsán, a rendőrség által megküldött hanganyagokra, valamint az intézkedési naplókra támaszkodva a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrök az arányosság elvének szem előtt tartásával más, súlyosabb bejelentések kapcsán jártak el, és a helyzet megoldása érdekében mindent megtettek, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát nem érte sérelem.

V.

A Testület álláspontja szerint a panaszos által telefonon megjelölt szabálysértés gyanúja miatt a rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett. A rendőrök kései kiérkezésével kapcsolatban a Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra a következtetésre jutott, hogy a járőrök az arányosság követelményének betartásával más helyszínen intézkedtek, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát nem érte sérelem.

Erre tekintettel a Testület a panasznak az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2014. november 27.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag